

Книгата на Даниил — Число четиридесет и четири

Разкриване на изгубените основи: пророческите истини на Уилям Милър и последните дни на адвентизма

Jeff Pippenger

2024-01-08

Основополагащите истини на Уилям Милър бяха затрупани през четирите поколения на адвентизма. Възстановяването на тези основополагащи истини е представено във втория му сън и многократно е посочено в Библията и Духа на пророчеството като делото, което Божият народ в последните дни трябва да извърши. Сънят на Милър показва, че когато човекът с четката за пръст възстанови скъпоценните камъни, те ще заблестят десет пъти по-ярко от слънцето.

Рамката на Милър се основаваше върху разпознаването на двете опустошителни сили — езическото, последвано от папството — и свидетелството на апостол Павел във втора глава на Солунци предостави на Милър опорната точка за тази рамка. Там Павел посочва, че езическият Рим е възпирал папството да се издигне на власт, докато езическият Рим не бъде отстранен. В 2 Солунци Павел също така предостави опорната точка за рамката на Future for America, когато посочи, че „човекът на греха“ в тази глава е представен също и като царя, който се възвеличава, в Даниил, глава единадесета, стих тридесет и шести.

Съществено е да се види, че увеличаването на познанието в движението както на първия, така и на третия ангел, беше пряко свързано със свидетелството на Павел във втора глава на Солунци. Във времето на края през 1798 г., а също и през 1989 г., книгата Даниил беше разпечатана, като по този начин се постави началото на тристепенен изпитателен процес. Изпитателният процес винаги поражда две категории поклонници в историята, в която книгата Даниил е разпечатана. Съществено е да се видят писанията на Павел във връзка с увеличаването на познанието във времето на края, защото именно в тази глава Павел предупреждава, че онези, които не приемат „любовта към истината“, ще получат силна заблуда от Бога. Силната заблуда е онова, което идва върху нечестивите в дванадесета глава на Даниил, които отхвърлят увеличаването на познанието. И в двете истории силната заблуда се отнася най-пряко до адвентизма.

„Онзи, Който вижда под повърхността, Който чете сърцата на всички човеци, казва за онези, които са имали голяма светлина: „Те не са наскърбени и смаяни поради своето нравствено и духовно състояние.“ Да, те избраха своите собствени пътища и душата им се наслаждава в мерзостите им. „И Аз ще избира заблудите им и ще докарам върху тях онова, от което се боят; защото, когато призовавах, никой не отговаряше; когато говорех, те не слушаха, а вършеха зло пред очите Ми и избраха онова, в което Аз не благоволих.“ „Бог ще им изпрати силно заблуждение, за да повярват на лъжата“, защото

„не приеа любовта към истината, за да се спасят“, „а намериха удоволствие в неправдата.“ Исаия 66:3, 4; 2 Солунци 2:11, 10, 12.

„Небесният Учител попита: „Каква по-силна измама може да заблуди ума от преструвката, че градите върху правилната основа и че Бог приема делата ви, когато в действителност вършите много неща според светската политика и съгрешавате против Йехова? О, това е голяма заблуда, омайна измама, която завладява умовете, когато хора, които някога са познали истината, вземат формата на благочестие за неговия дух и сила; когато предполагат, че са богати, забогатели и нямат нужда от нищо, докато в действителност се нуждаят от всичко.“

„Бог не се е променил към Своите верни служители, които пазят дрехите си неопетнени. Но мнозина викат: „Мир и безопасност“, докато внезапна погибел идва върху тях. Ако не настъпи дълбоко покаяние, ако хората не смирят сърцата си чрез изповед и не приемат истината такава, каквато е в Исус, те никога няма да влязат в небето. Когато в нашите редици настъпи очистване, ние вече няма да почиваме безгрижно, хвалейки се, че сме богати и забогатели, и нямаме нужда от нищо.“

„Кой може истинно да каже: „Нашето злато е пречистено в огън; нашите дрехи са неопетнени от света“? Видях нашия Наставник да посочва дрехите на тъй наречената правда. Като ги съблече, Той откри сквернотата отдолу. Тогава ми каза: „Не виждаш ли как те лицемерно са прикрили своята нечистота и гнилостта на характера? „Как стана блудница верният град!“ Домът на Моя Отец е превърнат в дом на търговия, място, откъдето божественото присъствие и слава са се оттеглили! Поради това има слабост и сила липсва.““ Свидетелства, том 8, 249, 250.

Адвентизмът беше „верният град“, когато прогласи Среднощния вик през 1844 година. До 1863 година той започна процеса на отхвърляне на „основите“, които бяха установени чрез служението на Уилям Милър. Когато започнаха да оставят настрана основополагащите истини, като по този начин ги покриваха с фалшиви скъпоценни камъни и монети, те изграждаха нова основа. Онези, които започнаха, извършиха и продължават това дело, са представени в писанията на Духа на пророчеството като „онези, които са имали голяма светлина“.

„Голямата светлина“, която те някога имаха, бе представена в съня на Милър като скъпоценните камъни в ковчежето, които Милър постави върху маса в средата на стаята си и които сияеха по-ярко от „слънцето“. В току-що цитирания пасаж сестра Уайт посочва „онези, които са имали голяма светлина“, но „са избрали своите собствени пътища“.

Те избраха нов път през 1863 година. Тя казва, че това е „пленителна заблуда, която завладява умовете, когато хора, които някога са познали истината, вземат формата на благочестие за неговия дух и сила; когато предполагат, че са богати, забогатели и нямат нужда от нищо, докато в действителност се нуждаят от всичко.“

Тя посочва лаодикийското състояние, което тя и нейният съпруг определиха, че е настъпило през 1856 г. След това те бяха изпитвани в продължение на седем години, но не издържаха

изпитанието през 1863 г. и започнаха да издигат фалшивата основа, която довежда силната заблуда от предупредителната вест на Павел в Солунци. Предупреждението на Павел в Солунци е котва както за движението в началото, така и в края на адвентизма, и съвпада съвършено със съня на Милър, който засяга както началото, така и края на адвентизма. Неговият сън посочва, че когато делото по възстановяването на първоначалните скъпоценни камъни на истината бъде завършено, тези истини ще сияят десет пъти по-ярко, отколкото са сияли, когато за пръв път заблестяха при Среднощния вик в началото на адвентизма. Как така разбирането на Милър сияе сега по-ярко, отколкото когато той за пръв път разпозна истината?

Има няколко истини, представени върху двете свещени карти от втора глава на Авакум. Тези истини бяха представени в съня на Милър като скъпоценни камъни, които в последните дни, непосредствено преди Среднощния вик, в крайна сметка щяха да бъдат възстановени. Фалшивите скъпоценни камъни, които са изнесени през прозореца в съня на Милър, представляват както лъжливите учения, внесени в адвентизма, за да създадат фалшива основа, а също и да скрият истинската основа; но те представляват и онези, които отказват да се освободят от лъжливите учения, съставляващи фалшивата основа. „Всекидневната“ беше опората на изградената от Уилям Милър рамка на истината, която установи първоначалната основа, а в последните дни „всекидневната“ символизира не само езичеството, както Милър правилно установи, но е и символ на бунта, породил фалшивата основа.

Библията, Духът на пророчеството и историята единодушно свидетелстват, че викът за часа на съда от 1798 до 1844 г. беше прогласяването на вестта, открита и представена от Уилям Милър. Ето защо движението се нарича милеритското движение. Логично е, че да се отхвърли това движение, означава да се отхвърли светлината, произведена през 1798 г., която Даниил определи като увеличение на знанието.

Исаия говори за пияниците на Ефрем и отъждествява тези пияници с присмехулните мъже, които управляват народа на Йерусалим. Исаия посочва, че те не са пияни от буквално вино, а са пияни от духовно вино. Духовното вино в Библията е или истинно, или лъжливо учение, според контекста. Пияниците на Ефрем са опиянени от лъжливо учение, което е виното на Вавилон, както е представено чрез блудницата от Тир в седемнадесета глава на Откровение и чрез Валтасар в последната нощ на неговото пируване.

Исаия посочи последиците от духовното опиване, което сполетява присмивателните мъже, които управляват народа на Йерусалим.

Спрете се и се чудете; извикайте и викайте: пияни са, но не от вино; олюляват се, но не от силно питие. Защото Господ е излял върху вас дух на дълбок сън и е затворил очите ви; пророците и вашите първенци, ясновидците, Той е покрил. И цялото видение стана за вас като думите на запечатана книга, която дават на учен човек и казват: „Прочети това, моля ти се“; а той казва: „Не мога, защото е запечатана.“ И книгата се дава на неучен човек и се казва: „Прочети това, моля ти се“; а той казва: „Не съм учен.“ Затова Господ каза: „Понеже този народ се приближава към Мене с устата си и Ме почита с

устните си, а е отдалечил сърцето си далеч от Мене, и страхът му от Мене е научен по човешка заповед, затова, ето, Аз отново ще извърша чудно дело сред този народ, чудно дело и изумление; защото мъдростта на мъдреците му ще погине и разумът на разумните му ще се скрие. Горко на онези, които дълбоко търсят да скрият съвета си от Господа, и чиито дела са в тъмнина, и които казват: „Кой ни вижда?“ и „Кой ни познава?“ О, вашето преобръщане на нещата с главата надолу ще се счита ли като глината на грънчаря? Защото ще каже ли изделието за онзи, който го е направил: „Не ме е направил“? Или ще каже ли изваяната вещь за онзи, който я е изваял: „Той няма разум“? Исаия 29:9–16.

Сестра Уайт цитира тези стихове и след това добавя:

„Всяка дума от това ще се изпълни. Има такива, които не смиряват сърцата си пред Бога и не желаят да ходят праведно. Те прикриват истинските си намерения и поддържат общение с падналия ангел, който обича и върши лъжа. Врагът полага своя дух върху хората, които може да използва, за да мамят онези, които отчасти са в тъмнина. Някои се пропиват с преобладаващия мрак и отхвърлят истината заради заблудата. Дошъл е денят, посочен от пророчеството. Исус Христос не е разбран. Исус Христос е за тях басня. На този етап от земната история мнозина постъпват като пияни хора. „Спрете се и се чудете; извикайте и викайте; те са пияни, но не от вино; те се клатушкат, но не от спиртно питие. Защото Господ е излял върху вас дух на дълбок сън и е затворил очите ви. Пророците и вашите управници, гледачите, Той е покрил.“ Духовно опиянение е налегнало мнозина, които предполагат, че са народът, който ще бъде възвисен. Тяхната религиозна вяра е точно такава, каквата е представена в това Писание. Под неговото влияние те не могат да ходят право. Те правят криви пътеки в своите постъпки. Един след друг се люшкат насам-натам. Господ ги гледа с голямо съжаление. Пътя на истината те не са познали. Те са изкусни кроители на замисли, а онези, които биха могли и би трябвало да помогнат поради ясното си духовно зрение, сами са измамени и поддържат едно зло дело.“

„Събитията на тези последни дни скоро ще добият решителен характер. Когато тези спиритически измами бъдат разкрити такива, каквито в действителност са — тайните действия на зли духове — онези, които са участвали в тях, ще станат като хора, изгубили разсъдъка си.

„Затова Господ казва: Понеже тия люде се приближават при Мене с устата си и Ме почитат с устните си, а сърцето си са отдалечили далеч от Мене, и страхът им към Мене е научен по човешка заповед, затова, ето, Аз ще извърша пак чудно дело между тия люде, чудно дело и диво чудо; понеже мъдростта на мъдреците им ще загине и разумът на разумните им ще се скрие. Горко на ония, които дълбоко се стараят да скрият намерението си от Господа, и чиито дела са в тъмнината, и които казват: Кой ни вижда? и кой ни познава? О, вашето извратено обръщане на нещата! Нима грънчарската глина ще се счита като грънчаря? Защото ще каже ли изделието за онзи, който го е направил: Той не ме е направил? Или ще каже ли оформеното за онзи, който го е оформил: Той няма разум?“

„Представя ми се, че в нашия опит сме били и сме изправени именно пред такова състояние на нещата. Мъже, които са имали голяма светлина и чудни привилегии, са приели думата на водачи, които се смятат за мъдри, които са били твърде облагодетелствани и благославяни от Господа, но които са се изтръгнали от ръцете на Бога и са се поставили в редиците на врага. Светът предстои да бъде залият с правдоподобни заблуди. Един човешки ум, приемайки тези заблуди, ще въздейства върху други човешки улове, които са превръщали скъпоценните доказателства на Божията истина в лъжа. Тези мъже ще бъдат измамени от паднали ангели, когато е трябвало да стоят като верни стражи, бдейки за души, като такива, които трябва да дадат отчет. Те са оставили оръжията на своята борба и са обърнали внимание на съблазнителни духове. Те обезсилват Божия съвет и отстраняват Неговите предупреждения и изобличения и положително са на страната на Сатана, като внимават на съблазнителни духове и бесовски учения.“

„Духовно опиянение сега е налегнало хора, които не би трябвало да се залитат като мъже, намиращи се под въздействието на силно питие. Престъпления и беззакония, измама, коварство и несправедливо постъпване изпълват света, в съгласие с учението на водача, който се разбунтува в небесните дворове.

„Историята ще се повтори. Бих могла да посоча какво ще стане в близкото бъдеще, но времето още не е дошло. Образите на мъртвите ще се явяват чрез коварното средство на Сатана, и мнозина ще се съюзят с онзи, който обича и върши лъжа. Предупреждавам нашия народ, че тъкмо сред нас някои ще отстъпят от вярата и ще внимават на съблазнителни духове и бесовски учения, и чрез тях истината ще бъде злословена.“
Battle Creek Letters, 123–125.

Всички пророци, включително Исая и сестра Уайт, посочват последните дни. В тези дни водачите на адвентизма „решително са на страната на Сатана, като внимават на прелъстителни духове и бесовски учения“. Сестра Уайт излага едно предсказание, когато казва: „Когато тези спиритистични измами бъдат разкрити като това, което в действителност са — тайните действия на зли духове, — онези, които са взели участие в тях, ще станат като човеци, изгубили разсъдък си.“ Ръководството на адвентизма ще стане като човеци, изгубили разсъдък си, в онзи момент от историята на последните дни, когато тяхното опиване бъде разкрито като „тайните действия на зли духове“.

Има разпечатване на делото на присмехулните мъже, които управляват народа в Йерусалим в последните дни. Това разпечатване беше онагледено в съня на Милър, когато Милър се помоли и тогава се отвори врата. То настъпва точно преди той да затвори очите си за миг, което посочва самия край на процеса на запечатване на сто четиридесет и четирите хиляди. Отварянето на врата обозначава смяна на домостроителства, и в този момент лаодикийското движение на третия ангел преминава във филаделфийското движение на третия ангел.

В пасажа от Исая е дадено обобщение на злото дело на пияниците на Ефрем, които са мъжете, „които е трябвало да стоят като верни стражи“. Обобщението е изразено така: „Наистина вашето преобръщане на нещата с главата надолу ще се счете като грънчарска

глина; защото нима творението ще каже за онзи, който го е направил: Той не ме е направил? или нима изваяната вещ ще каже за онзи, който я е изваял: Той нямаше разум?“

Отъждествяването от Милър на „ежедневната“ като религията на езичеството или езическия Рим в крайна сметка е символ на Сатана, защото и Сатана, и езическият Рим са представени като змей.

„Следователно, макар че драконът преди всичко представлява Сатана, той във вторичен смисъл е символ на езическия Рим.“ Великата борба, 439.

Говорейки за мъжете, които управляват Ерусалим в последните дни, сестра Уайт заявява: „Някои се пропиват от мрака, който преобладава, и оставят истината заради заблудата. Дошъл е денят, посочен от пророчеството. Исус Христос не е разбран. Исус Христос е за тях басня.“ През 1901 г. един водач на адвентизма от Германия започва да въвежда лъжливото разбиране на отпадналия протестантизъм за „всекидневната“ в книгата на Даниил. Това разбиране отъждествява „всекидневната“ със служенето на Христос в светилището или с някакъв вариант на тази мисъл. Казвам „някакъв вариант“, защото в историята след 1901 г. върху тази неистина са поставяни различни акценти, но тези лъжливи възгледи винаги водят до извода, че „всекидневната“ представлява някакъв вид дело на Христос.

Скъпоценният камък, който представляваше учението за „постоянната“, което Милър определяше като сатанински символ, в адвентизма на последните дни е символ на Христос. Когато бе въведено през 1901 г., твърде малцина приеха възгледа, че „постоянната“ е символ на Христос, а не символ на Сатана, но към 30-те години на XX век скъпоценният камък на учението за „постоянната“, който Милър бе изкопал от жилата на истината, намираща се във 2 Солунци, глава втора, бе отхвърлен, както през 1863 г. бяха отхвърлени и „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Някъде в историята от 1863 г. до 30-те години на XX век адвентизмът бе сменил своите водачи, без да го разпознае.

„Братя, виждам вашата опасност и отново питам: Вие, които грешите, полагате ли каквото и да било усилие да поправите злото? Души може да се препъват по пътя, ходейки в тъмнина, защото не сте изправили пътеките за нозете си. Ако заемате отговорни постове, още по-настойчиво ви умолявам — заради собствените ви души и заради онези, които гледат на вас като на водачи — покайте се пред Бога за всяка допусната грешка и изповядайте своята заблуда.“

„Ако угаждате на упорството на сърцето си и чрез гордост и самоправедност не изповядвате своите недостатъци, ще бъдете оставени подвластни на сатанинските изкушения. Ако, когато Господ ви разкрива вашите грешки, не се покайвате и не правите изповед, Неговото провидение ще ви превежда отново и отново през същата почва. Ще бъдете оставени да допускате грешки от подобен характер, ще продължавате да ви липсва мъдрост и ще наричате греха правда, а правдата — грях. Множеството измами, които ще надделяват в тези последни дни, ще ви обкръжат и вие ще смените водача си, без да знаете, че сте сторили това.“ Review and Herald, 16 декември 1890 г.

Презрителните мъже, които владеят над народа на Йерусалим, които са мъже „на доверени длъжности“, ще „наричат греха правда, а правдата — грях“, и „Наистина, вашето преобръщане на нещата с главата надолу ще се смята като грънчарската глина; защото ще каже ли изделието за онзи, който го е направил: Той не ме е направил? или ще каже ли изваяната вещ за онзи, който я е изваял: Той няма разум?“ В прогресивния бунт през четирите поколения на адвентизма онези, които са на доверени длъжности, сменят водачи и не го знаят. Те не го знаят, защото постепенно и последователно отхвърляха доказателствата за своите заблуди. В този прогресивен бунт „мъдростта на мъдреците им ще погине, и разумът на разумните им мъже ще се скрие“.

Те ще преобърнат всичко с главата надолу и ще нарекат греха правда, а правдата — грях. Символът на този бунт е учението за „ежедневното“, което за Милър беше сатанински символ, а което адвентизмът днес определя като символ на Христос. Онова, което някога беше котвата, установила рамката на пророческите приложения на Уилям Милър, сега се е превърнало в символ на опиянението на присмивателните мъже, които владеят над народа на Ерусалим. Символиката, свързана с „ежедневното“ в книгата на Даниил, сияеше ярко като слънцето, когато бе разпозната в ковчежето на Милър в началото на адвентизма, но в последните дни тази истина сияе десет пъти по-ярко, защото числото десет е символ на изпит, а за древния Израил десетото изпитание беше последното изпитание.

Съвременните фарисеи са „приписали“ „делата на Христос“ „на сатанински сили“, като са отъждествили езичеството с „святата Божия сила“.

„Фарисеите съгрешиха против Светия Дух. Техният дар слово беше употребен, за да хулят Изкупителя на света, и записващият ангел вписа думите им в небесните книги. Те приписаха на сатанински сили святата Божия мощ, проявена в делата на Христос. Не можеха да отрекат Неговите чудни дела, нито да ги припишат на естествени причини, затова казаха: „Това са делата на дявола.“ В неверие те говореха за Божия Син като за обикновен човек. Делата на изцеление, извършени пред тях, дела, каквито никой човек не бе вършил и не можеше да върши, бяха проява на Божията сила, но те обвиниха Христос, че е в съюз с ада. Упорити, мрачни, с железни сърца, те решиха да затворят очите си за всяко доказателство и така извършиха неппростимия грях.“ Manuscript Releases, volume 4, 360.

Ще продължим разглеждането на увеличаването на знанието, което беше разпечатано в движението на първия ангел, в следващата статия.